

**GRUP DE DONES
DE LLEIDA**

EXTRACTE DE L'ACTA DEL JURAT DEL I CONCURS FOTOGRÀFIC FEMINISTA LEO PEDRICO

Reunides a la ciutat de Lleida, el vint-i-vuit de febrer de l'any dos mil quinze.

Les membres del jurat de la primera edició del Concurs fotogràfic Feminista Leo Pedrico, integrat per **Mercè Ciutat Valero, Hermínia Sirvent Estival, Jordina Freixanet Pardo, Marta Miquel Capell i Esther Sancho Cepero**, procedim a l'obertura dels 16 sobres corresponents a les fotografies presentades a concurs amb els pseudònims o lemes que consten en acta i, un cop oberts resulten admeses a concurs totes excepte la del sobre núm. 8 en contenir un CD buit, motiu d'exclusió del concurs.

De les 15 obres admeses, el jurat n'ha valorat les següents característiques d'acord amb les Bases del Concurs:

- a) **Aproximació al tema proposat.** El d'enguany és "Dona, Doneta, Donota al segle XXI" de l'obra de Maria Aurèlia Capmany. I dins aquest primer apartat el Jurat ha pres la seva decisió al voltant de tres elements: 1) El propòsit de l'autor o autora. 2) L'emoció que transmet la imatge. 3) L'interès a l'hora d'abordar el tema proposat.
- b) **Característiques tècniques i de composició.** Pel que fa a aquest segon apartat, el Jurat ha pres en consideració: 1) La profunditat de camp; 2) L'exposició; 3) El soroll; 4) La dificultat tècnica i 5) La composició.

Segons les anteriors consideracions, el Jurat coincideix en valorar com a finalistes les següents 6 fotografies que, un cop valorades i posteriorment obert el 2n sobre han resultat ser de les següents autores i autors. En ordre decreixent:

En sisè lloc.- La fotografia "RE PAS 0" d'INGRID RIERA.- Compleix amb els elements tècnics exposats i és la més innovadora en quant a ús de noves tècniques, forma part d'un conjunt de 3 fotografies, amb una memòria i una peça d'àudio que conformen una obra harmònica i coherent que ens parla dels diferents estadis de la menstruació i com ens fa sentir a les dones, així com la societat ens tracta, amb una denúncia explícita de la manca d'informació i de la medicalització de la nostra naturalesa. No obstant aquestes qualitats, no s'aproxima suficientment al tema d'enguany a parer del Jurat.

En cinquè lloc.- La fotografia "LA MALETA" de MERCÈ GALAN.- Compleix amb els elements tècnics i forma part d'una sèrie de tres amb que l'autora vol fer una denúncia dels matrimonis forçats i els abusos que es cometen contra les nenes i dones casades a la força, així com la impunitat garantida als agressors en la intimitat del domicili i amb el beneplàcit social. La maleta buida és un símbol que, en paraules de l'autora, serveix per mostrar que, per començar una nova vida, la dona només es necessita a ella mateixa. El Jurat considera a més molt

**GRUP DE DONES
DE LLEIDA**

suggerent l'emplaçament triat, un bosc, que aconsegueix transmetre un fort simbolisme sobre els perills que assetgen la dona davant el matrimoni, no obstant la fotografia no aconsegueix aproximar-se suficientment al tema d'enguany.

En quart lloc.- La fotografia "LEGATMATRIHUSKA" de MERITXELL AHICART.- Malgrat presenta deficiències a nivell tècnic, fa una aproximació claríssima al tema Dona, Doneta, Donota en fer aparèixer les tres generacions de dones i col·locar-hi al seu davant les tres peces de Matriuskes que les fan encaixar unes amb les altres, suggerint el pas del Doneta a Dona i a Donota mercès a l'experiència que ens aporta el temps viscut i els diferents papers que ens atorga cada època de la vida de les dones en relació a la societat, la família, el treball, la cultura i les relacions personals.

I anem amb les 3 finalistes:

En tercer lloc.- La fotografia "PUEDE BESAR A LA NOVIA" de ALÍCIA (KEME) PELLICER.- compleix amb excel·lència els elements tècnics exposats, amb una aparent senzillesa que no és tal atesa la seva gran dificultat tècnica en fotografiar blanc sobre blanc, amb uns retocs digitals molt elegants i una molt bona exposició de l'autoretrat. És una composició molt pensada que transmet emocions contradictòries pel contrast entre el vestit blanc de núvia amb vel, perfectament col·locat plec a plec, sobre un rostre monstruós de guineu amb una mirada inquietant i que sosté un ós en la seva mà. És una fotografia que no deixa indiferent i que llença molts interrogants i crítiques a una mateixa en tractar-se d'un autoretrat, ple de dualitat perquè combina submissió i autoafirmació, fidelitat i llibertat. Ve a qüestionar conceptes com el de la núvia pura i l'asimetria del adjectiu "zorra" segons si s'empra en femení o en masculí, reivindicant així la igualtat i la llibertat personal. El Jurat considera que no aconsegueix aproximar-se suficientment al tema d'enguany però la considerem en un tercer lloc, per la seva bona execució amb un gran domini tècnic i un gran valor artístic.

En segon lloc.- La fotografia "DONES EN PEU" de FRANCESCA LACASA FALCÓ.- perquè compleix els elements tècnics exposats, amb unes regles de composició amb molt bon resultat, un ús excel·lent de la llum i un color que transmet molta calidesa, tenint en compte la dificultat que comporta haver realitzat la fotografia dins un teatre durant una representació en moviment. En quant a la seva aproximació al tema, que sí que assoleix, el Jurat percep la seguretat que mostra el peu femení que centra la composició, un peu que assenyala el camí a seguir com a dona que està a punt de posar-se dempeus en tots els sentits, un peu tibet que dóna idea que trepitjarà fort sobre un terra, una realitat, adusta, pedregosa però que deixa veure, dibuixat a la sorra, la paraula "rebel·lió". Una idea d'acció feminista que ens aproxima a una evolució personal per passar de la doneta a la dona i a la donota, en aquest camí que cada dona ha de lluitar en cada àmbit i que, malgrat la força col·lectiva i l'impuls del feminisme organitzat, dóna lloc a moments que només podem emprendre cada dona, com aquest

**GRUP DE DONES
DE LLEIDA**

moment previ a rebel·lar-se, previ a aixecar-se dempeus. L'autora denuncia que el feminisme encara ha d'estar alerta davant una societat androcèntrica i reivindica el simbolisme del color blanc com a color de la pau i del peu de dona que marca el camí de la rebel·lió al patriarcat.

I en primer lloc.- La fotografia "AL FRENTE DE LA FAMÍLIA" de JAUME BERNIS CHARLES.- compleix els elements tècnics exposats, amb una profunditat de camp, enquadrament i compensació molt adequats que permeten situar la dona pagesa com a element central i, només en segon pla, l'home pagès; amb uns retocs digitals acurats i una llum apropiada. Es tracta d'una obra que forma part d'un projecte expositiu en el qual, durant un any, l'autor ha seguit les tasques al camp dels seus pares. En quant a la seva aproximació al tema entenem que el seu propòsit resulta de gran claredat, que transmet una gran emoció per l'expressió del rostre serè de la dona davant els reptes de la vida, i que desperta molt d'interès pel que fa al tema abordat, en aparèixer el rostre treballat pels anys i les condicions de treball d'una dona pagesa. S'hi adiu perfectament al Dona, Doneta, Donota atès que: com a "donetes" les dones pageses pateixen una doble discriminació –com a dones i com a model de pagesia familiar abocada a la desaparició- i una gran invisibilització que es tradueix en manca de drets socials, dones que han treballat tota la vida i no tenen cap mena de cobertura assistencial i de pensions perquè els qui cotitzaven eren els homes, dones que a més de la feina al camp porten la de la casa i la reproducció de la vida; i alhora són unes autèntiques "donotes", que tiren endavant la família i el seu mitjà de subsistència, en molts casos decidint o co-decidint amb els homes del nucli familiar les principals decisions professionals però sense el reconeixement extern del sector ni de la societat, sense que això les faci recular; "dones" que treballen com ningú en una feina considerada d'homes, per bé que la dona sempre ha estat present en les feines del camp. A més a més, suposa un reconeixement per part nostre a les dones del territori des d'una vessant, la feminista, que sovint pateix aquest mateix oblit que denunciem perquè, tant si el qüestionen com si no, es tracta de dones que sustenten un model rural patriarcal que fa aflorar totes les contradiccions de la societat i també del feminisme. Ens dóna, doncs, una oportunitat al feminisme lleidatà per reconèixer el gran paper de les dones pageses a les nostres terres.

Per tot això, fem lliurament d'un CERTIFICAT al guanyador de la primera edició del Concurs fotogràfic feminista Leonor Pedrico, que li dóna dret segons les bases del concurs: a la **publicació i exposició de 5 obres de la persona guanyadora en una sala d'interès cultural de la ciutat de Lleida.**

Per últim, el Jurat vol fer una **mentió especial** a la fotografia titulada "**MENS SANA IN CORPORE SANO**" presentada per un **grup d'alumnes de 2n de l'Institut de Batxillerat Hug Roger III de Sort**, dins un projecte de co-educació que mereix el nostre reconeixement i a qui animem des del Grup de Dones de Lleida a seguir duent a terme, una acció educativa tan interessant des del punt de vista de la superació de la desigualtat i amb un enorme potencial

*GRUP DE DONES
DE LLEIDA*

pedagògic. En la pròpia memòria presentada hi consta la intenció del grup autor de difondre la idea feminista i, concretament, pel que fa al contingut de l'obra la seva intenció de reivindicar la igualtat laboral, la coeducació com a eina de futur i una denúncia explícita de la imatge estereotipada de les dones amb uns ideals de bellesa consumistes i sexistes, junt a la necessitat de reivindicar un nou ideal que també contempli el cultiu de la ment.

Per aquest motiu lliurem també un CERTIFICAT al grup de 2n de l'IB Hug Roger III de Sort amb el nostre reconeixement explícit.

Esther Sancho Cepero

Mercè Ciutat Valero

Secretària

VISTIPLAU Presidenta